

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 8.

Text och foto: Börje Engwall

När detta skrivs, är det knappt tre veckor kvar till min 60-årsdag. Det sätter ju givetvis igång en massa tankar och minnen. Minnen som ofta handlar om ens största intresse utanför familjens väl och ve, d.v.s. BILAR!

Bilar kom tidigt in i mitt liv. Minns inget annat som upptog mitt intresse mer. Sport, i fysisk form, har aldrig fångat mitt intresse. Har några traumatiska minnen från skoltiden när man tvingades spela fotboll. Träffade ju inte ens bollen. Lika illa med brännboll. Gick inte ens att med "tjejrocketet" träffa bollf'n!

Däremot passen i garaget, pappas svetsande av nya golvplåtar i våra några år gamla Skodor (de rostade bort på fyra-fem år) och sedermera min bror Lasses Healey 100 – det är lukter och minnen som etsat sig fast. Att följa med till bils-kroten och leta delar, det var annat än tråkig fotboll! Dessa värderingar lever kvar i mig fortfarande. Får frossbrytning av Sportradion, om den inte mot förmodan handlar om Svenska Rallyt, eller mer sällan, om racing.

Sedan söker sig tankarna till mitt inträde i Healeyklubben, våren 1975. 18 år och med nytaget körkort, ställdes färden mot Svartå Herrgård i trakterna av Laxå. Claes "Clacke" Aggestig, min gamle barndomsvän, i passagerarstolen. Vi var de yngsta deltagarna, förutom Lennart Bergströms dotter Stenia. Kände oss trots detta varmt välkomna i klubben. Clacke hittade senare det året även han en Frogeye.

Nu 42 år senare, är de allra flesta fortfarande kvar hos oss i klubben. Inte lika pigga i benen dock, men bilintresset kvarstår. På något konstigt sätt har Clacke och jag vuxit ikapp resten av klubben, trots att vi alltid varit "ungdomarna"... Nu på senaste årsmötet fick jag en aha-upplevelse, när flera nya unga medlemmar mottogs varmt av oss gamla rävar. Så otroligt roligt med lite nya yngre förmågor. Hoppas de känner sig lika välkomna som Clacke och jag gjorde för över 40 år sedan.

Vad har då hänt i garaget? Inte mycket sedan nyår. Däremot är ett nytt fint badrum i husets övervåning strax klart, till hustruns glädje. Som hantverkare till yrket är inte en byggarbetsplats hemma (också) något som lockar jättemycket. Men väl igång, går det med frenesi. Jag har blivit lovad "amnesti" för garagetid, när det är klart och avstädat. Härligt!

Den här gången tänkte jag bespara er rost

och karossjobb. Det återupptar vi nästa gång. Istället vill jag berätta lite om inredningen. Bilen kom hem utan någon som helst klädsel, om man undantar en vinylklädd sittedyna, och en snustorr rygglädsel av sprucket skinn. Inre aluminiumplåtarna där fönstervernarna sitter på BJ7-modellens dörrklädsel kom med lösa. I övrigt var det bara nakna stommar till stolar, och en naken sufflettställning i bilen. Inga paneler eller mattor fanns kvar. Instrumentbrädan var dock komplett, med de vackra mätartavlor i gott skick och med fungerande inkräm.

Med en dæres tur blir jag erbjuden av Per Andersson (som köpte Rolf Lindholms BJ7:a) att få hjälp med skinnklädseln. Under Rolfs ägarperiod sprättades originalklädseln isär, men ny inhandlades ändå. Denna lät Per en häutig kille i MG-klubben (tror jag) montera på sina befintliga stommar. Den gamla uppsprätta klädseln fanns då att tillgå. Per, som under många år jobbat i Asien, hade under lediga dagar i Bangkok byggt upp ett ansenligt nätverk av duktiga hantverkare, som han kunde nyttja till diverse bilrelaterat.

Träfanerare, polerare, kromfirmor, och

det jag suktade efter: skinnfärgare och sömmerskor. Per A tog helt sonika med sig den uppsprättade originalklädseln till Bangkok. Där blev flera hudar färgade i mörkrött, och en klädsel uppsydd helt i skinn. Även dörrsidor, baksidor av ryggstöd mm. Luktat gott!

Tyvärr var även stoppningen försvunnen. Många turer för en enträgen Thomas Brandt på British Motor. Det visade sig att den enda som hade korrekta dynor och ryggstöd till BJ7an var John Skinner. Men innan vi fann på det, hade dynor kommit och returnerats från A-H Spares, Moss m.fl. Alla hade BJ8a former, med spår för sömmarna i sittedynorna, vilket inte BJ7 och tidigare modeller har. Något som inte finns noterat när man beställer.

Näväl, dessa John Skinnertillverkade kallskumsdynor, var inte heller bra... Alldeles för höga och för hårda. Här kom en kraftig Rockwoolkniv till hands. 25 mm skars av på tjockleken. Sedan borrades kärnor ur stoppningen med en 50 mm Starret hålsåg. Dessa plockades sedan ur, bit för bit tills de kändes tillräckligt mjuka. Healeystolarna är rätt mjuka original. Att inte modifiera dessa dynor resulterar i en alldeles för hög sittposition. Kanske något som fungerat för mig som är kort, men aldrig för en fullvuxen... Att sitta "i" en bil, är något helt annat än att sitta "på" en bil.

Sättesbottnarna var spruckna och rostiga. En hade Thomas Brandt på lager, den andra kom hem tillsammans med annat från A-H Spares. Två olika leverantörer, men båda fel i formen. Den ena framtill i hörnet, den andra för smal hela vägen. Suck! Man vill ju inte gärna sitta och spjärna fast dynan i bottenramen själv! På tal om bottenram. Dessa modifierades med ett extra plattstål i bakkant, där bottenarna brukar spricka. Nu finns det lite mer "upplägg" för dessa där tyngden är som störst.

När det gäller alla paneler, dörrsidor mm, skall dessa vara i 3 mm björkplywood. Helst i vattentätlig kvalitet. Jag kollade med en grossist i Högdalen ang. detta. De hade 2,6 och 4,0 mm.

Nybilskänsla – härlig läderdoft! Men skära bort skumgummi ger mer tveksamma doftsensationer...

Förstärkta sätessbottnar och nyköpt ratt – nu kan Börje snart torrköra!

La det hela på is ett tag, tills jag av en händelse hjälpte en kompis i Eskilstuna. Han har en lasermaskin med vilken han skär mjuka material. I den låg en 3 mm björkplywood av fin kvalitet, vid mitt besök. –Var har du köpt den? Jo, de fanns hos WiWood i Visättra/Huddinge visade det sig. Med en rekvisition från min virkeshandlare gick det utmärkt att hämta direkt hos grossisten.

Tidigare nämnda Per hade även de gamla fuktskadade panelerna i behåll från Rolf's gamla inredning. Dessa mallade jag av. Ska bli spännande att såga ut och klä. Tror jag ska dra på lite båtlack på plywooden innan som extra fuktskydd.

Mattor fanns inget spår av i bilen. Där gjorde jag som jag gjort till Spriten – köpte helt sonika på metervera från Italien. 90% ull i dessa. I Spriten är de svarta, här blev de mörkröda. Minns att Lasse på Alfa Bilklädsel svor över tjockleken och kvaliteten när han skulle sy

Spritens växellådsatta. Lasse som sydde min moppedynda redan på 70-talet ... Får se om jag langetterar eller kantsyr med läder.

Instrumentbrädan har jag redan klätt om. Måste få göra lite finlir emellanåt. Även här servade Per mig med ett nytt Lucas tändningslås. Äkta NOS.

Stoppning till överdelen av instrumentbrädan är från John Skinner, medan dörrarnas mjuka "armbågsupplägg" kommer från Moss. Sittbrunnskapell är också köpt, men kan bara användas över barnsätena/bagage vid färd. Vår bil är en tidig förseriebil, där knopparna för kapellet inte finns på dörrarnas kromutsmückning under sidorutan, och heller inte på brädans överkant. Och inte vill jag borra sönder originalet heller. Opraktiskt, visst, men en kul detalj. Suffletten är än så länge ett lån från Micke Friberg, som valt en tygsufflett på sin nyrenoverade BJ8a. Den nästan nya vinylsuffletten blev då över.

Ratten har jag nämnt i tidigare avsnitt. Originalratten fick jag ju skära sönder för att få av, då rattstången bankats konisk av någon i USA, som missat C-clipset längst upp på stången. Dessa sitter där på de justerbara rattarnas stänger, istället för en vanlig mutter som på de fasta.

I nästa avsnitt återvänder vi lite till det frustrerande jobbet med kaross och dörrpassningar. Något som kan få även den starke att gråta, tro mig!

Och i månaden december, detta år, är det 50 år sedan sista Big Healeyn rullade av bandet. För att återknyta till inledningen av detta "kåseri", minns jag sommaren 1969, när min bror hade en BJ8:a i sällskap hem efter jobbet. Den var så ny, att plasten satt kvar på dörrinsidorna. Hur många har sett en sådan?

Härliga Healeyminnen!